

AUTOREFERAT

W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM

1. Imię i Nazwisko : **Łukasz Wójcicki**

2. Posiadane stopnie i tytuły :

2006 – tytuł magistra sztuki w zakresie gry na saksofonie – Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, tytuł pracy dyplomowej:

2014 – stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka, na podstawie dzieła artystycznego i przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *„Nowoczesna sonorystyka jako dominujący element literatury saksofonowej XX i XXI w. w kontekście problematyki wykonawczej na podstawie wybranych utworów”*, Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi; promotor: prof. dr hab. Krzysztof Kamiński, recenzenci: prof. Mieczysław Stachura, dr hab. Andrzej Rzymkowski.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych

Dotychczasowe zatrudnienie w jednostkach naukowych:

2005 – 2006 asystent w Katedrze Instrumentów Dętych na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Łodzi (V rok studiów)

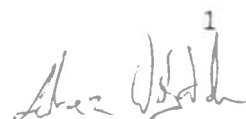
2006 – 2014 asystent w Katedrze Instrumentów Dętych na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Łodzi

2014 – 2015 asystent w Katedrze Instrumentów Dętych na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Łodzi

2015 – nadal starszy wykładowca w Katedrze Instrumentów Dętych na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Łodzi

Dotychczasowe zatrudnienie w jednostkach edukacyjnych:

2006 – 2009 nauczyciel gry na saksofonie w Zespole Szkół Muzycznych im. Stanisława Moniuszko w Łodzi

1

2006 – nadal nauczyciel gry na saksofonie w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej im. Henryka Wieniawskiego w Łodzi, nauczyciel dyplomowany (2017).

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. W Dz. U. Z 2016 r. Poz. 1311.):

Jako osiągnięcie zgodne z ustawą wskazuję płytę *Landscape of Saxophone*.

Kompozycje znajdujące się na płycie:

- Grzegorz Duchnowski – Sonata na saksofon altowy i fortepian (2015)
- Graham Fitkin – Gate na saksofon sopranowy i fortepian (2001)
- Olga Hans – Landscape in Blue na saksofon altowy i fortepian (2018)
- Andrzej Dutkiewicz – Danse Triste na saksofon altowy i fortepian (1977)
 - Introduction
 - Danse Triste
 - Finale
- Jakub Kowalewski – Sarabanda na saksofon altowy i fortepian (2016)
- Guillermo Lago – Strong Ties na saksofon altowy i fortepian (2008)
- Sławomir Kaczorowski – Capriccioso na saksofon sopranowy solo (2017)
- Łukasz Wójcicki – Illusions na saksofon tenorowy i klarnet (2018)

Wykonawcy:

Łukasz Wójcicki – saksofon (sopranowy, altowy, tenorowy)

Robert Stefański – klarnet

Agnieszka Sucheniak – Wójcicka – fortepian

Całkowity czas nagrania: 60 min.

Nagrania dokonano w Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi

Wydawca – Ars Sonora

Realizator nagrania – Ars Sonora

Projekt graficzny – Alisa Temchenko

Fotografie – Grzegorz Habryn

Tekst wprowadzający – Małgorzata Grajter

2

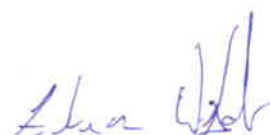

Płyta *Landscape of Saxophone* jest dla mnie osobistym podsumowaniem dotychczasowych doświadczeń artystycznych. Saksofon w Polsce dla przeciętnego słuchacza kojarzony jest przede wszystkim z muzyką rozrywkową, jazzową – ale nie klasyczną. Jednym z głównych założeń wszystkich moich działań jest czynny udział w procesie propagowania „polskiego” saksofonu klasycznego i repertuaru saksofonowego. Polska obecnie znalazła się w takim czasie jego rozwoju, że europejskie ośrodki, w tym najważniejszy – francuski, z zacięciem obserwują rodzime poczynania w tym zakresie.

Od samego początku chciałem, w moim przeświadczeniu, nagrać płytę ciekawą, wielowymiarową, skierowaną nie tylko do wyspecjalizowanych melomanów twórczości saksofonowej i muzyki współczesnej, ale liczę, że zainteresuje też innych odbiorców.

Twórczość saksofonowa jest nierozdzielnie sprzężona z muzyką współczesną XX i XXI w. Saksofon powstając na początku lat 40. XIX wieku pojawił się u schyłku muzyki tonalnej. Powstał za późno, żeby uzyskać odpowiednią rangę na dotychczasowym gruncie, ale i za wcześnie, by ówczesne rozwiązania kompozytorskie mogły w pełni wydobyć jego wszystkie walory. Dopiero muzyka XX w., jej różnorodność i chęć poszukiwania powiewu świeżości w aspekcie brzmienia dała saksofonistom nowe możliwości wyrazowe. Moim zdaniem jest tu na miejscu przytoczenie słów prof. Bronisława Kazimierz Przybylskiego na temat saksofonu: „Saksofon (...) przyciągnął moją uwagę i poruszył wyobraźnię, która coraz częściej i wyraźniej kierowała się w stronę poszukiwania i odświeżenia aspektu muzyki kameralnej (...). Dla mnie potrzeba użycia saksofonu w różnych konstelacjach jest zupełnie naturalna. Sądzę, obserwując wzrastające zainteresowanie saksofonem, że można mówić o zapotrzebowaniu na brzmienia mniej „osłuchane” w muzyce współczesnej”¹.

Na płycie znalazły się utwory dobrane starannie i w sposób przemyślany. Jest ona efektem moich wieloletnich doświadczeń, indywidualnych preferencji, poszukiwań i zainteresowań artystycznych. Wybrane pozycje są zróżnicowane pod względem stylistycznym, formalnym i brzmieniowym. Materiał skompletowany na płycie ukazuje także moje możliwości wykonawcze poprzez zastosowanie różnych odmian saksofonów – sopranowego, altowego i tenorowego. Część to kompozycje całkowicie nowe, skomponowane przez artystów związanych z łódzką Akademią Muzyczną, pozostałe to utwory rzadko nagrywane, ale konsekwentnie zdobywające pozycję w powszechnym repertuarze saksofonowym. Tytuł odwołuje się do utworu Olgi Hans – jako pejzaż, panorama współczesnej sztuki gry na

¹ J. Delong – „Sztuka wykonawcza we współczesnej muzyce saksofonowej”, Łódzkie Towarzystwo Naukowe, 2011, str.39

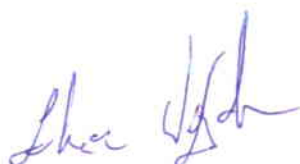
saksofonie, na saksofon w dzisiejszych czasach, a także jako bardzo osobiście potraktowany „portret” instrumentu. Punktem wyjścia było zachowanie równowagi między elementami nowoczesnymi, neoklasycznymi i tymi z pogranicza gatunku.

Klamrę kompozycyjną całego materiału stanowią dwie skrajnie umieszczone na CD kompozycje związane z moim uczestnictwem w Światowych Kongresach Saksofonowych. Temat tych najważniejszych, światowych saksofonowych spotkań będzie w poniższym autoreferacie wywoływany jeszcze niejednokrotnie.

Płytę rozpoczyna *Sonata na saksofon altowy i fortepian* Grzegorza Duchnowskiego, absolwenta Akademii Muzycznej w Łodzi w klasie kompozycji Sławomira Kaczorowskiego i Krzysztofa Knittla. Jest on laureatem wielu konkursów kompozytorskich. W okresie edukacji w średniej szkole muzycznej Duchnowski rozwijał swoje umiejętności w dziedzinach teorii muzyki oraz grając na saksofonie, stąd też jego żywe zainteresowanie tym właśnie instrumentem. We wszystkich kompozycjach saksofonowych² zdolności barwowe saksofonu umożliwiają twórcy pokazanie ciekawych niuansów kolorystyczno – brzmieniowych. *Sonata* jest kompozycją jednoczęściową, zbudowaną w formie allegro sonatowego. Jej głównym założeniem było maksymalne wykorzystanie możliwości wykonawczych saksofonu altowego. Powstała na moje zamówienie w ramach przyznanego mi na rok 2015 r. Stypendium Artystycznego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Prawykonanie kompozycji odbyło się w trakcie mojej prezentacji na Światowym Kongresie Saksofonowym w Strasburgu.

Omawiana *Sonata* należy do jednych z najtrudniejszych kompozycji w moim repertuarze. Utwór bogaty jest w wirtuozowskie przebiegi szesnastkowe z dość dużymi skokami interwałowymi sięgającymi rejestru *altissimo*, które wymagają dobrania czy nawet stworzenia pod nie odpowiedniego palcowania, tak by były generalnie możliwe do wykonania. Zabiegi sonorystyczne stanowią tu z kolei dominującą rolę. Uwagę słuchacza wyraźnie skupiają zastosowane przez kompozytora współczesne techniki wykonawcze takie jak: *bisbigliando*, *multifony*, *mikrotony*, a połączenie barw dwóch instrumentów – saksofonu i fortepianu (przede wszystkim w powtarzających się unisonach) tworzy ciekawą przestrzeń brzmieniową.

² Polifonie na kwartet saksofonowy (2000), Ósmy dzień tygodnia na saksofon altowy, sopranowy i warstwę elektroniczną (2004), Akwarele na saksofon, wibrafon, harfę, fortepian i kwartet smyczkowy (2007), Akwarydy na saksofon solo i orkiestrę (2007), Oxygen na saksofon, 3 grupy instrumentów smyczkowych oraz perkusję (2012), Koncert na saksofon altowy i orkiestrę (2015 r.) – stanowiący utwór obowiązkowy finału na SaxFest 2015 w Łodzi.

Następnie usłyszeć można kompozycję *Gate* Grahama Fitkina, brytyjskiego kompozytora, pianisty i dyrygenta. Fitkin uważany jest za twórcę minimalistycznego, postminimalistycznego. Jego utwory są tonalne i często dość złożone. W jego twórczości można odnaleźć wpływy m.in.: Igora Strawieńskiego, Antona Weberna, Pierra Bouleza, Steve'a Reicha, Louisa Andriessena, Gavina Bryarsa, Laurence'a Crane'a. Inspirują go również muzycy jazzowi, jak: Keitch Jarrett, Muggsy Spanier, Miles Davis. Do najważniejszych kompozycji saksofonowych, obok *Gate* należą: *Wiring*, *Glass* saksofon sopranowy i dwa fortepiany, solowe utwory – *Braemar*, *Jim and Pam and Pam and Jim*, a także *Hurl* i *Vent* na kwartet saksofonowy.

Gate to kompozycja z 2001 r. na saksofon sopranowy i fortepian, skomponowana dla włoskiego saksofonisty – Federico Mondelci. Meritum kompozycji stanowi tryl, a więc stały, naprzemienny ruch dwóch sąsiednich nut, które tworzą prostą i stałą grupę uderzeń. Umieszczony w różnych kontekstach tonalnych i czasowych kwestionuje samą ideę trylu, a w ten sposób nadaje mu nową jakość znaczeniową. Jest to przykład kompozycji, która aktualnie zyskuje na popularności, w głównej mierze ze względu na swój entuzjastyczny, popisowy charakter z wyraźnymi aluzjami do muzyki rozrywkowej. W kompozycji ciekawie ukazane są predyspozycje artykulacyjne obu instrumentów przy zachowaniu kontroli nad techniką gry. Wraz z pianistką Agnieszką Sucheniak – Wójcicką jesteśmy pierwszymi wykonawcami tego utworu w Polsce, tym bardziej umieszczenie go na płycie było dla nas ważne.

Olga Hans to kompozytorka, absolwentka Akademii Muzycznej w Łodzi. Studiowała teorię muzyki (dyplom z wyróżnieniem w 1995 r.) oraz kompozycję w klasie prof. Jerzego Bauera (dyplom z wyróżnieniem w 1997 r.), stypendystka Ministra Kultury i Sztuki. Jest laureatką wielu konkursów, m.in.: III Ogólnopolski Konkurs Kompozycji na Gitarę Klasyczną w Tychach (1997); I Międzynarodowy Konkurs Młodych Kompozytorów „Musica Sacra” w Częstochowie (2004), The Fifth Ladislav Kubik International Prize in Composition (2004). Jest również laureatką nagrody Prezydium Oddziału PAN w Łodzi i Konferencji Rektorów Państwowych Wyższych Uczelni Miasta Łodzi za rok 2007.

Utwór Olgi Hans *Landscape in Blue* na saksofon altowy i fortepian to „najświeższa” kompozycja z całej płyty. Powstał specjalnie na okazję spotkania pracowników obu Katedr Kompozycji Akademii Muzycznej w Łodzi i Wrocławiu. Prawykonanie kompozycji odbyło się w trakcie koncertu „Dźwiękowe oblicza łódzkich kompozytorów” w listopadzie 2018 r.

w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. *Landscape in Blue* jest utworem jednoczęściowym, wykorzystującym przede wszystkim barwowe walory instrumentu poprzez użycie m.in.: ćwierćtonów, alternatywnych kryć poszczególnych dźwięków. Biorąc pod uwagę materiał dźwiękowy, jako bazę kompozytorka wykorzystwała wcześniej skomponowany utwór klarnetowy (Sonata na klarnet i fortepian). Jest to jej pierwsza pozycja na saksofon. Utwór został umieszczony na płycie ze względu na swój niejednoznaczny charakter – mroczny i spokojny.

Danse Triste Andrzeja Dutkiewicza to, w zestawieniu z poprzednią kompozycją, klasyka polskiego repertuaru saksofonowego. Utwór został napisany w 1977 r. specjalnie na zamówienie Lynn'a Klock'a i przez niego po raz pierwszy wykonany w Carnegie Hall w Nowym Jorku w 1978 r. Przykład ten stanowi pewnego rodzaju pomost między wszystkimi etapami mojego życia artystycznego. Ponadto w 2005 r. w trakcie seminarium z cyklu : „Partnerstwo w muzyce”³ w UMFC, o którym nadmieniam w dalszej części autoreferatu, miałem okazję wykonywać dzieło przed kompozytorem, zaproszonym na tę okazję przez prowadzącego warsztaty kameralne, prof. Jerzego Marchwińskiego. Kompozytor uznał naszą interpretację za nad wyraz dokładną i skrupulatną, jak również zaproponował, by grać bez zahamowań, nie traktować wszystkich jego objaśnień zbyt drobiazgowo i starać się wydobyć improwizatorski styl utworu.

Andrzej Dutkiewicz to polski pianista, kompozytor i pedagog. Studiował fortepian w klasie Jerzego Lefeldta i Reginy Smendzianki, uzyskując dyplom w 1968 roku oraz kompozycję pod kierunkiem Witolda Rudzińskiego, kończąc studia w 1972 roku w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. W latach 1973 – 76, jako stypendysta Fundacji im. Fulbrighta, kontynuował studia kompozycji u Samuela Adlera i Wyne'a Barlowa oraz fortepianu u Eugene'a Lista w Eastman School of Music w Rochester w Stanach Zjednoczonych, gdzie uzyskał tytuł Doctor of Musical Arts. W roku 1972 rozpoczął działalność pedagogiczną w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie.

Danse Triste składa się z trzech części: *Introduction*, *Danse Triste*, *Finale*. Kompozytor wykorzystuje saksofon w pełni jego możliwości brzmieniowych i barwowych, jak: rozszerzony rejestr instrumentu, wielodźwięki, liczne efekty perkusyjne (*key clicks*), wdmuchiwanie powietrza bez wydobycia dźwięku, slaptony. Godny zwrócenia uwagi jest improwizatorski

³ Temat seminarium: „Zajęcia dydaktyczne – prowadzi profesor Jerzy Marchwiński”; był to cykl otwartych lekcji pokazowych połączonych z wykładami profesora dotyczącymi współpracy kameralnej”.

charakter utworu, który objawia się szerokim niedookreśleniem strony rytmicznej. Całkowity brak kresek taktowych na przykład w III części oraz podkreślanie *ad libitum* w rozwoju akompaniamentu fortepianu, otwiera przed wykonawcami szerokie pole popisu w kontekście interpretacyjnym. Z drugiej jednak strony, nawiązuje do tradycyjnego, melodyjnego i lirycznego charakteru brzmienia tego instrumentu, tak dobrze znanego wszystkim ze standardów muzyki rozrywkowej. Twórca nie odrzuca możliwości wykorzystania saksofonu także w tym charakterze, trochę jakby żałując, że epoka prostych i nieskomplikowanych, ale jakże chętnie słuchanych melodii, już chyba nie powróci. Stąd tytuł utworu *Danse Triste* (z franc. *Smutny Taniec*).

Kolejna na płycie znajduje się *Sarabanda*. Twórcą utworu jest Jakub Kowalewski, absolwent Akademii Muzycznej w Łodzi. W 2001 r. ukończył teorię, a w 2003 r. kompozycję z wyróżnieniem. Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich, m.in.: w 2002 otrzymał I nagrodę na VII Międzyuczelnianym Konkursie na Fugę organizowanym przez Akademię Muzyczną w Bydgoszczy, w 2003 – nagrodę główną za Ave Maria na chór mieszany na Konkursie Kompozytorskim „Maria Auxilium Christianorum” w Rumii, w 2006 – III nagrodę za Missa Brevissima na podwójny chór mieszany na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim „Musica Sacra” w Częstochowie. Jego kompozycje były wykonywane m.in. podczas Festiwalu „Warszawska Jesień”. Obecnie zajmuje się przede wszystkim tworzeniem aranżacji i opracowań utworów. Jego orkiestracje wykonuje m. in. Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus pod dyrekcją Agnieszki Duczmal.

Sarabanda na saksofon altowy i fortepian powstała specjalnie na moją prośbę. Jej prawykonanie odbyło się w trakcie głównego koncertu w Sali Bogusława na Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie w grudniu 2016 r. w trakcie I Polskiego Kongresu Saksofonowego. Kompozycja początkowo była utworem na 6 waltorni i jest ukłonem twórcy w kierunku estetyki romantyzmu i klasycyzmu z jej symetrią i umiarem. Zbudowana jest na klasycznym planie formy reprzykowej w oparciu o czyste tercjowe akordy. Rozpoczyna się dość tajemniczo i spokojnie, po czym w trakcie rozwoju przebieg intensyfikuje się pod względem skomplikowania następstw harmonicznym, wolumenu i w rezultacie doprowadza do głównej, potężnej kulminacji. W tej postaci pomysł kompozytorski osiągnął nowy wymiar. Bogate pionowe akordowe realizowane są w partii fortepianu, natomiast saksofon, prowadząc główną melodię, dopełnia w pełni barwowo przebieg. Utwór umieściłem na płycie ze względu na jego liryczny urok i odwołanie do neoklasycznej estetyki, dzięki czemu pozwala utrzymać ogólną równowagę w kontekście całej płyty.

Strong Ties na saksofon altowy (lewą rękę) powstał dla holenderskiego saksofonisty Ties'a Mellema. Redukcja aparatu wykonawczego tylko do lewej ręki podyktowana była długą rekonwalescencją saksofonisty, a prawykonanie utworu odbyło się w trakcie koncertu związanego z jego projektem „On the Other Hand” z utworami przeznaczonymi tylko na lewą rękę. Sam twórca wypowiada się o utworze: *Strong Ties* został napisany bardzo konsekwentnie na lewą rękę, ale jest to utwór bardzo wirtuozowski i przeciętny saksofonista będzie miał trudności z jego wykonaniem nawet „oburącz”. Tytuł kompozycji stanowi zabawną grę słów, ponieważ z ang. *strong ties* dotyczy mocnego i silnego Ties'a [Mellema], który był zdolny do przewyciężenia konsekwencji swojego wypadku, a nawet przekształcił je na swoją korzyść. Z drugiej strony „*strong ties*” oznacza dosłownie silną więź, między pianistą i saksofonistą, która obustronnie utrzymana, złapana w jedną miarę i jedną nutę, rozpoczyna utwór i wydaje się trwać wiecznie.”⁴.

Twórcą *Strong Ties* jest holenderski kompozytor, saksofonista, jeden z założycieli sławnego kwartetu „Aurelia” – Willem van Merewijk. Guillermo Lago to jego kompozytorskie alter ego. Jego pierwsze kompozycje, stworzone z myślą o kwartecie saksofonowym, zostały docenione i tym samym upewniły saksofonistę o kontynuowaniu nowej profesji. Jednocześnie postanowił pozostać przy swoim artystycznym pseudonimie hiszpańskiego pochodzenia, który jego zdaniem idealnie odzwierciedla temperament jego twórczości.

Podobnie jak w przypadku *Gate*, jesteśmy wraz z pianistką Agnieszką Sucheniak – Wójcicką pierwszymi wykonawcami *Strong Ties* w Polsce. Niezmiennie, prezentowanie tej kompozycji w trakcie recitalów jest ciekawym i twórczym doświadczeniem. Kompozytor poprzez szereg elementów – stopień skomplikowania rytmicznych przebiegów, ich zróżnicowanie pod względem ogólnego klimatu, faktury, artykulacji i dynamiki wyznacza nam, wykonawcom wysoko poprzeczkę w tej wirtuozowskiej dyscyplinie.

Sławomir Kaczorowski – polski kompozytor, absolwent Akademii Muzycznej w Łodzi. Studia kompozytorskie w klasie Bronisława Kazimierza Przybylskiego oraz teorię muzyki ukończył w 1981 r. Po ukończeniu studiów zajął się zarówno pracą artystyczną, jak i pedagogiczną. Od 1997 r. kształcił młodych kompozytorów. Przez lata pełnił funkcje prodziekana i prorektora, a w dniu dzisiejszym sprawuje stanowisko kierownika Katedry Kompozycji. Jego utwory były wykonywane w kraju i za granicą (m.in.: Festiwal „Młoda Muzyka Polska” w Szczecinie (1985, 1986, 1987), Poznańska Wiosna Muzyczna (1987, 1989), Gdańskie Spotkania Młodych Kompozytorów (1989), Legnica Cantat (1995, 2003).

⁴ opis do wydania utworu sporządzony przez kompozytora, tłumaczenie z ang. własne

Festival Coral Internacional Costa Azul (1996) Internationales Jugend-Festspieltreffen Bayreuth (1997), Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej im. Witolda Lutosławskiego w Szczecinie (1999), Internationaler Akkordeonwettbewerb Klingenthal (1998, 2000, 2001, 2003, 2007), Polnische Musik des 20. Jahrhunderts Bremen (2001), International Accordion Competition Poprad (2001, 2003), Lietuvos Akordeonistu Konkursas w Wilnie (2002), Coupe Mondiale Copenhagen (2002), Międzynarodowy Konkurs Współczesnej Muzyki Kameralnej w Krakowie (2003, 2004), Festiwal Muzyki Współczesnej „Musica Polonica Nova” we Wrocławiu (2006, 2008).

Capriccioso Sławomira Kaczorowskiego to utwór na saksofon sopranowy solo, którego prawykonanie odbyło się w Dallas (Texas, USA) w 2017 roku. Kompozytor wypowiada się na jego temat: „utwór rozpoczyna powtarzany, krótki motyw dwudźwiękowy, który w dalszym przebiegu kompozycji ulega ewolucyjnym przekształceniom przy jednoczesnym wykorzystaniu zasady repetycji. Zamierzony przeze mnie motoryczny typ narracji muzycznej, występujący przede wszystkim w kulminacyjnym fragmencie kompozycji, jest okazją do ukazania przez wykonawcę walorów wirtuozowskich. Kulminację utworu wieńczy charakterystyczne *glissando*, po którym następuje stopniowe wygaszanie narracji muzycznej”⁵. Do zainteresowania się utworem namówił mnie sam twórca, proponując mi występ na wyżej wspomnianym już koncercie łódzkiej Katedry Kompozycji „Dźwiękowe oblicza łódzkich kompozytorów” odbywający się w listopadzie 2018 r. w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Dla mnie *Capriccioso* jest jedną z najciekawszych polskich pozycji na saksofon solo. Profesor Sławomir Kaczorowski wykazał się znakomitą intuicją, ponieważ w aspekcie wykonawczym jest to utwór napisany bardzo ergonomicznie (wygodnie), nie będąc w trakcie pracy twórczej konsultowany z jakimkolwiek wykonawcą. Na domiar tego, dobrze uwydatnia niepowtarzalną barwę saksofonu sopranowego.

Płytę *Landscape of Saxophone* zamyka kompozycja mojego autorstwa *Illusions* na klarnet i saksofon tenorowy, której prawykonanie odbyło się 10 lipca 2018 r. w sali audytoryjnej im. Svetislava Stančić’a w Akademii Muzycznej w Zagrzebiu (Chorwacji). Duet powstał przy ścisłej współpracy z Robertem Stefańskim. Punktem wyjścia do napisania utworu było silne zaznaczenie tendencji różnicowania sposobów wydobycia dźwięku, charakterystyczne dla sonoryzmu i współczesnej solowej twórczości przeznaczonej na instrumenty dęte. W tym kontekście, ważne było wykorzystanie mniej oczywistego zestawienia

⁵ cytata zaczerpnięty z prywatnej korespondencji mailowej

klarnetu z saksofonem tenorowym. Uważam, że barwy obu instrumentów ciekawie się dopełniają. Dodatkowym elementem, dość typowym dla twórczości saksofonowej, jest tu także potraktowanie poszczególnych elementów dość swobodnie, nawiązując w jakimś sensie do muzyki improwizowanej. Z drugiej strony, został uwydatniony szeroki aspekt artykulacyjnych możliwości obu instrumentów, parokrotnie podkreślony poprzez wykorzystanie skomplikowanych przebiegów rytmicznych. Zainteresowanie się kompozycją jest dla mnie kolejnym, nowym wyzwaniem, a także w pewnym sensie podążaniem za nowymi trendami.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo – badawczych (artystycznych).

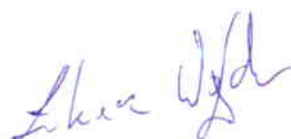
Świat muzyki był mi zawsze bliski. Rodzice, nie będąc zawodowo związani z muzyką od najmłodszych lat, zachęcali nas – mnie i moich braci – do zainteresowań w tym kierunku. Ich wsparcie i poczucie wyjątkowości w stosunku do uprawiania tego typu aktywności artystycznej doprowadziło do kontynuowania kształcenia muzycznego również u innych członków mojej rodziny. Zawsze marzyłem by grać na fortepianie, ale okazało się na egzaminach wstępnych, że jest już na to za późno. Z tego względu wybór padł na saksofon. Naukę gry rozpocząłem w wieku 12 lat w Państwowym Zespole Szkół Muzycznych w Radomiu. Byłem jednym z pierwszych uczniów grających na tym instrumencie w radomskiej szkole. Moim pierwszym nauczycielem był Roman Ważyński, klarnecista, ponieważ w ówczesnym czasie nie było jeszcze w szkole wykwalifikowanego pedagoga – saksofonisty. Pan magister ukształtował we mnie poczucie obowiązku systematycznej, szczegółowej i zorganizowanej pracy w trakcie ćwiczenia. Ponadto w miarę swoich możliwości, w ramach radomskiego środowiska kulturalnego, organizował wyjścia na koncerty, nie tylko klasyczne, a także zapraszał regularnie na kursy m.in. wykładowców z Akademii Muzycznej w Warszawie – Krzysztofa Herdera i Akademii Muzycznej w Katowicach – Bernarda Steuera. Bardzo ważnym etapem w trakcie mojej wczesnej edukacji muzycznej z perspektywy wyboru mojej dalszej drogi zawodowej, było współtworzenie Orkiestry Dętej „Grandioso” w Radomiu, nieustannie aktywnej po dzisiejszy dzień, a przede wszystkim współpraca ze Zdzisławem Włodarskim, absolwentem Akademii Muzycznej w Warszawie, wieloletnim dyrektorem Szkoły Muzycznej w Radomiu i Kozienicach. Pod jego batutą od najmłodszych lat uczyłem się jak ważna jest precyzja i dokładność wykonywanych utworów, w szczególności ta intonacyjna. VII Liceum Ogólnokształcące im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego w Radomiu ukończyłem w roku 2000, natomiast Szkołę Muzyczną rok później. Gra na saksofonie dawała mi wiele satysfakcji. Główne cechy instrumentu jakim są: połączenie ekspresyjnej, pięknej

lirycznej barwy z szerokimi możliwościami wirtuozowskimi, dawały mi potencjalnie nieograniczoną swobodę w wyrażaniu siebie, były bliskie mojemu usposobieniu. Po podjęciu wielu ważnych decyzji, w szczególności zrezygnowaniu z miejsca w Wojskowej Szkole Muzycznej w Gdańsku (po pozytywnie zdanym egzaminie), podjąłem decyzję, na trzy lata przed dyplomem, że studiowanie gry na saksofonie będzie spełnieniem moich aspiracji i ambicji.

W 2001 roku rozpocząłem studia w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, w klasie saksofonu dr Jacka Delonga. Nie ukrywam, że nie był to dla mnie wybór oczywisty. Do podjęcia dalszej nauki w Łodzi namówił mnie prof. Mieczysław Stachura, który w ówczesnym czasie był promotorem pracy doktorskiej Jacka Delonga – dzisiaj już doktora habilitowanego. W ten sposób zostałem pierwszym studentem nowo otwartej specjalizacji na wydziale instrumentalnym. Moją relację z Profesorem charakteryzowała przede wszystkim otwartość i spontaniczność. Mogłem czerpać z jego sporego doświadczenia artystycznego, zarówno w zakresie muzyki klasycznej, jak i rozrywkowej. Był nauczycielem skrupulatnym, zaangażowanym w naszą pracę, co najwidoczniej odzwierciedlało się w chęci wspólnego odkrywania współczesnego, nowego repertuaru saksofonowego. Ten etap mojej edukacji muzycznej zaowocował sukcesami: III Miejscem w IX Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej w Krakowie w 2005 r., Finałem w Konkursie o Stypendium Fundacji Yamaha w 2006 r. (jako reprezentant łódzkiej akademii), Finałem w VI Konkursie Muzyki XX i XXI Wieku dla Młodych Wykonawców w Warszawie. Moja ciężka praca zapoczątkowała otrzymaniem na piątym roku studiów możliwości rozpoczęcia pracy jako asystent (stażysta) przy Katedrze Instrumentów Dętych w Macierzystej Uczelni, a już po roku przystąpiłem do konkursu na to samo stanowisko w pełnowymiarowym etacie. W ówczesnym okresie otrzymałem m.in.: Nagrodę Specjalną na I Międzynarodowym Konkursie Saksofonowym w Łodzi w 2009 r., a także Wyróżnienie w XI Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej w Krakowie w 2009 r. W następnych latach – czyli do 2014 roku – moja uwaga skupiona była dwukierunkowo: na badaniach – artystycznych i teoretycznych dotyczących pracy doktorskiej pt.: *„Nowoczesna sonorystyka jako dominujący element literatury saksofonowej XX i XXI w. w kontekście problematyki wykonawczej na podstawie wybranych utworów”* i na życiu rodzinnym.

Jestem świadomy, że nie można być dobrym wykonawcą, artystą i pedagogiem, jeśli cały czas nie zgłębia się swojej wiedzy i nie pracuje się nad udoskonalaniem swoich umiejętności wykonawczych. Uczestniczę w licznych kursach mistrzowskich, u takich artystów jak: Vincent David, Arno Bornkamp, Nikita Zimin, Nobuya Suwaga.

Jean – Michat Denis, Timothy McAllister, Philippe Portojoie, David Pituch, Johan van der Linden, Jérômé Laran, Mieczysław Stachura, Bernard Steuer, Andrzej Rzymkowski, Dariusz Samól, Ryszard Żołędziewski, Jerzy Głowczewski, Robert Majewski, Tomasz Szukalski.

W tym miejscu swojego autoreferatu chciałbym podzielić się refleksją nad specyfiką samego instrumentu jakim jest saksofon i zakreślić, jak wyglądał poziom nauczania na saksofonie w polskim szkolnictwie muzycznym w okresie mojej edukacji. Saksofon jest instrumentem stosunkowo młodym. W odniesieniu do innych instrumentów jak: fortepian, skrzypce, flet, obój, których rozwój do stanu dzisiejszego trwał ponad trzysta lat, saksofon jest dopiero na początku tej drogi, jest w momencie pozyskiwania przestrzeni na klasycznym „rynku muzycznym”. Nietrudno też stwierdzić, że saksofonistyka i wszystko, co z nią związane jest jedną z najprężniej rozwijających się specjalności wśród instrumentów solowych. W Polsce po 1945 roku saksofon był zdecydowanie bardziej znany jako instrument związany z muzyką jazzową, rozrywkową, a o jakimkolwiek rozwoju klasycznej gry można mówić dopiero od lat siedemdziesiątych XX wieku. Pierwsza klasa saksofonu prowadzona przez wykształconego saksofonistę klasycznego działała dopiero w latach osiemdziesiątych. Cała sytuacja polityczno – społeczna i brak kontaktu z osiągnięciami innych ośrodków europejskich doprowadziła do sytuacji, w której tak naprawdę dopiero obecni nauczyciele są w pełni wykształconymi saksofonistami klasycznymi. Aktywne uczestniczenie w tym procesie, poprzez działalność artystyczną, koncertową, dydaktyczną jak i propagatorską jest dla mnie wyzwaniem, ale i fascynującą przygodą.

Biorąc pod uwagę, że saksofon powstał za późno, by utrwalić swoją pozycję w składzie orkiestry symfonicznej, wizerunek solisty (kameralisty) został mu w pewien sposób naturalnie nadany.

W autoreferacie prezentuję wielotorowy zakres moich działań od momentu uzyskania przeze mnie tytułu doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka obejmujący lata 2014 – początek 2019. Poniższy materiał autoreferatu pogrupowałem na trzy paragrafy przedstawiające moją działalność artystyczną, dydaktyczną oraz naukową, organizacyjną i popularyzatorską.

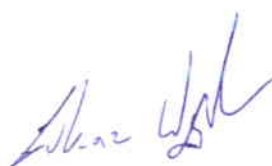

I.DZIAŁALNOŚĆ ARTYSTYCZNA

Działalność koncertowa jest tą sferą mojego życia zawodowego, w której spełniam się pod względem ambicjonalnym, interpersonalnym i emocjonalnym. Dodatkowo mobilizuje mnie jako artystę do nieustannego poszukiwania inwencji w realizowaniu pomysłów interpretacyjnych i pracy nad moimi umiejętnościami wykonawczymi. Ta część mojej aktywności artystycznej w głównej mierze skoncentrowana jest wokół muzyki klasycznej. Priorytetowo występuję jako solista i kameralista, ale także jako członek orkiestr symfonicznych, operowych i zespołów teatralnych. Nie jest mi również obca praktyka w kontekście szeroko rozumianej muzyki rozrywkowej.

W omawianym okresie, do moich najważniejszych występów zaliczam prawykonania utworów polskich kompozytorów w trakcie odbywających się, co trzy lata w innym ośrodku – Światowych Kongresów Saksofonowych. Są to prestiżowe, organizowane z wielkim rozmachem saksofonowe „imprezy”, w których bierze udział ok. 1500 czołowych saksofonistów z całego świata. W trakcie pięciodniowego „szczytu” prezentowanych jest ok. 400 programów koncertowych. Dotychczas miałem zaszczyt uczestniczyć w Światowym Kongresie Saksofonowym (*SaxOpen*) w Strasburgu (Francja) w lipcu 2015 r. i w Zagrzebiu (Chorwacja) w lipcu 2018 r. Na pierwszym z nich prezentowałem dedykowaną mi Sonatę na saksofon altowy i fortepian Grzegorza Duchnowskiego. Powstała ona na zamówienie, jako projekt artystyczny realizowany w ramach otrzymanego przeze mnie na rok 2015 Stypendium Artystycznego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Na kolejnym Kongresie odbywającym się w Zagrzebiu ponownie wykonałem premierowe kompozycje artystów związanych z łódzką Akademią Muzyczną. Tym razem były to utwory skomponowane na duet saksofonu z klarnetem, w tym: Michała Kaweckiego (*Oniric visions no.2* i *Scherzo*) i Roberta Stefańskiego (*Kalejdoskop*), z którym miałem przyjemność współtworzyć duet. Starając się podążać za światowymi trendami, odważyłem się również zaprezentować własną kompozycję – duet na saksofon tenorowy i klarnet – *Illusions*. Dzięki partycypowaniu w obu tych spotkaniach umożliwiły mi znalezienie się w znakomitym towarzystwie najwybitniejszych saksofonistów z całego świata. Miałem okazję wystąpić obok takich gwiazd jak: Claude Delangle, Vincert David, Kenneth Tse, Arno Bornkampf, Nobuya Sugawa i wielu innych.

W trakcie omawianego okresu mojej działalności, brałem również udział dwukrotnie

w Europejskim Forum Saksofonowym odbywającym się we Wrocławiu i w I Polskim Kongresie Saksofonowym w Szczecinie w 2016 r. Podczas pierwszego Forum w 2016 roku miałem okazję wygłosić wykład, a na kolejnym w 2017 występowałem jako solista na koncercie finałowym, na którym wykonywałem *Gate* na saksofon sopranowy i fortepian Grahama Fitkina oraz kolejną autorską kompozycję na saksofon sopranowy i fortepian – *Spell*. Natomiast Polski Kongres był okazją do spotkania się wszystkich wykładowców – saksofonistów polskich uczelni. Wygłosiłem wykład, jak również występowałem jako solista w głównym koncercie prezentując m.in. nową kompozycję Jakuba Kowalewskiego – *Sarabanda* na saksofon altowy i fortepian.

W 2017 roku nawiązałem współpracę z Wojskową Orkiestrą Sił Powietrznych w Radomiu, z którą jako solista wystąpiłem już kilkakrotnie. We wrześniu 2017 roku wziąłem udział jako solista w 52. Konkursie Orkiestr Wojskowych w Świeradowie Zdrój, a kolejny Koncert Jubileuszowy został profesjonalnie zarejestrowany i upubliczniony na oficjalnej stronie orkiestry i portalu YouTube⁶.

Moją zróżnicowaną działalność artystyczną dopełniają regularne występy na wielu festiwalach i imprezach cyklicznych, jak: Międzynarodowy Festiwal Saksofonowy w Szczecinie – w trakcie którego miałem m.in. okazję grać prawykonanie utworu *Broken Memories* – Andreea van Zoelena, Musica Moderna, Selmer Session w Bydgoszczy, Międzynarodowy Festiwal Płockich Dni Muzyki Chóralnej, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej Musica Perpetua, Międzynarodowy Festiwal *Boat Of Culture* w Łodzi, Międzynarodowa Sesja naukowa *OM: Orient in Music – Music of the Orient* w Łodzi, Wieczorach Muzycznych w Akademii Muzycznej w Łodzi, Gdańsku, Wrocławiu, Bydgoszczy, Spotkaniach Młodych Saksofonistów w Brzezinach, Letnich Koncertach w Altanie w Łodzi, Koncertach z cyklu „Akademia pełna dźwięku” i „Noc Mazurka” w Rawie Mazowieckiej, a także w Festiwalu *Light Move Festival* w Łodzi.

Działalność kameralna, a ściślej mówiąc współpraca z innymi muzykami, zetknięcie się z odmiennymi osobowościami scenicznymi, artystycznymi są dla mnie kolejną, ważną formą samorozwoju. W omawianym okresie miałem sposobność koncertować z następującymi zespołami i artystami: CON GIOCCO : Ewelina Zawiślak – flet, Dorota Cegielska – fagot, Mirosław Kłys – klarnet; Robert Stefański – klarnet, SAXOPHONE ENSEMBLE : Valentina Renesto – saksofon, Julita Przybylska – saksofon, Artur Motyka – saksofon, Agnieszka Jutkiewicz – saksofon, Jadwiga Leśniak – saksofon, Mirosław Jędrzejewski – saksofon;

⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=P9wvltQ2dNU>

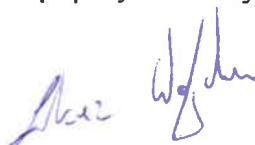

Jakub Jarosz – saksofon, Gaetano di Bacco – saksofon, Dariusz Samól – saksofon, Tomasz Mońko – organy, Marta Wróblewska – sopran, Izabela Ceglińska – skrzypce, Tomasz Bartosiak – skrzypce, Magdalena Kling – Fender, Dominika Przech – skrzypce, Jolanta Kukuła – Kopczyńska – altówka, Robert Fender – wiolonczela, Katarzyna Przybylska – flet, Agata Piotrowska – Bartoszek – obój, Dariusz Sprawka – puzon, Konrad Boniński – trąbka, Michał Walczak – tuba, Karol Hilla – organy i wielu innych.

Do moich najważniejszych relacji kameralnych zaliczam współpracę z pianistką Agnieszką Sucheniak – Wójcicką, z którą tworzę duet muzyczny od 2002 roku. Początkowo tylko w kontekście rozpoznawania „terenu” muzycznego. Początkowo pracowaliśmy pod kierunkiem prof. Edwarda Przyłęckiego. Kontakt z panem profesorem, zajęcia, rozmowy i wspólne granie były dla nas niepowtarzalną możliwością do korzystania z jego przeogromnego, ponad sześćdziesięcioletniego doświadczenia kameralnego. Ponadto profesor, ot tak był entuzjastą saksofonu, a niejednokrotne zapoznawanie go z naszymi nowymi odkryciami repertuarowymi, sprawiały nam niebywałe zadowolenie i mobilizowały do kolejnej pracy. Następnie współpracowaliśmy z prof. Beatą Cywińską, która pomogła nam podnieść nasze już zdobyte umiejętności na wyższy poziom. W szczególności w aspekcie świadomego kontrolowania własnej gry oraz muzycznego kompana, dbałości o tekst, umiejętności jego właściwego odczytania i w konsekwencji stworzenia przemyślanej, artystycznej kreacji. Natenczas, w grudniu 2005 roku zostaliśmy wybrani przez Katedrę Kameralną jako zespół reprezentujący Akademię w trakcie Ogólnopolskiego seminarium z cyklu : „Partnerstwo w muzyce”⁷ organizowane przez Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie. Na przestrzeni lat braliśmy udział w wielu konkursach i festiwalach. Stale poszukujemy i pracujemy nad nowym repertuarem. Ponadto wspólne życie rodzinne wymaga od nas podwójnego zaangażowania na poziomie planowania prób i pracy nad swoimi partiami. W omawianym przeze mnie okresie zdobyliśmy tytuł Vice – Mistrza w kategorii *Mistrzowie* w Turnieju Kameralnym w Bydgoszczy 2015 roku, a także w tym samym roku I miejsce w kategorii kameralnej w International Master Competition for Music Teacher w Warszawie, na którym m.in. prezentowaliśmy Sonatę Edisona Denisova i Sonatę Fernande Decruck. Dodatkowo, w 2016 roku brałem również udział w nagraniu płyty CD stanowiącej dzieło artystyczne w ramach pracy doktorskiej Agnieszki Sucheniak – Wójcickiej.

Mogłoby się wydawać, że truizmem jest już dzisiaj stwierdzenie na temat muzyki

⁷ Temat seminarium: „Zajęcia dydaktyczne – prowadzi profesor Jerzy Marchwiński”; był to cykl otwartych lekcji pokazowych połączonych z wykładami profesora dotyczącymi współpracy kameralnej”.

współczesnej, zajmującej wyjątkowe miejsce w repertuarze saksofonisty. Czy tego chcemy czy nie, twórczość saksofonowa jest nierozdzielnie z nią związana. Saksofoniści na przestrzeni lat zawsze pozostawali w bliskiej relacji z kompozytorami. Ze względu na brak wystarczającego kompendium wiedzy związanego z możliwościami technicznymi instrumentu, stawali się ich główną bazą wiedzy teoretycznej i praktycznej. Uważam, że w dzisiejszych czasach, kiedy możemy zaobserwować dynamiczny rozwój polskiej literatury saksofonowej, temat ten pozostaje aktualny. Jak wcześniej wspomniałem, aktywne uczestniczenie w procesie propagowania polskiej twórczości saksofonowej, w moim przekonaniu, obliguje mnie do współpracy ze współczesnymi kompozytorami. W opisanym okresie wykonałem kilkadziesiąt prawykonania, najczęściej kompozycji napisanych dla mnie. Oprócz wcześniej już wymienionych kompozycji, jak: *Sonata* na saksofon altowy i fortepian Grzegorza Duchnowskiego, *Sarabanda* na saksofon altowy i fortepian Jakuba Kowalewskiego, *Landscape of Blue* na saksofon altowy i fortepian Olgi Hans, *Oniric* i *Scherzo* na saksofon altowy, tenorowy i klarnet Michała Kaweckiego, *Kalejdoskop* na saksofon altowy, klarnet i warstwę elektroniczną Roberta Stefańskiego, *Illusions* na klarnet i saksofon tenorowy mojego autorstwa, *Borken Memories* Andreasa van Zoelena, *Spell* na saksofon sopranowy i fortepian mojego autorstwa, znalazły się następujące utwory: *Saksofonia* na saksofon altowy i trio stroikowe Zuzanny Niedzielak (prawykonanie w trakcie Festiwalu Musica Moderna w Łodzi), *Mare nostrum* – trzy orientalne utwory na saksofon altowy i fortepian (prawykonanie w trakcie Koncertu „Polska Muzyka Saksofonowa” w Łodzi), *Sonata w dawnym stylu* na saksofon sopranowy i fortepian (prawykonanie w trakcie Koncertu wymiennego Pedagogów Łódzkiej Akademii Muzycznej w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy), *Utwór na saksofon altowy i fortepian* Rafała Wiecha (prawykonanie w trakcie Musica Moderna w Łodzi), *Misterium* na saksofon altowy solo Wojciecha Chałupki (prawykonanie w trakcie Konkursu Kompozytorskiego – Moja(mi)nuta; utwór otrzymał I nagrodę), *Memories* na saksofon sopranowy i fortepian mojego autorstwa (prawykonanie w trakcie koncertu w ramach programu Erasmus – Conservatorio di Musica Luisa D’Annunzio, Pescara, Włochy), *Uporczywe splątanie* na saksofon altowy i fortepian Macieja Kabzy (prawykonanie w trakcie koncertu łódzkiej Katedry Kompozycji „Dźwiękowe oblicza łódzkich kompozytorów” w Akademii Muzycznej we Wrocławiu), *RX12* na saksofon sopranowy solo mojego autorstwa (w trakcie Koncertu „The Polish Chamber Music Day Premiere” w Konserwatorium w Bańskiej Bystrzycy, Słowacja), *Valse lirique* na saksofon sopranowy i fortepian Tomasza Krawczyka, *Alam* na saksofon tenorowy solo Tomasza Szczepanika (koncert finałowy w ramach programu Erasmus, Konserwatorium w Udine, Włochy).

Brałem także udział w wielu prawykonaniach jako członek zespołów instrumentalnych. m.in. w : *Rapsodii* na altówkę i orkiestrę kameralną Olgi Hans, *Danse vive* na flet i orkiestrę kameralną Marcina Werner, *Pieśń bez słów* na skrzypce i orkiestrę kameralną Marcina Wernera, *Performerium* na altówkę i orkiestrę Bogdana Dowlasza, *Little story* na klarnet i orkiestrę kameralną Leszka Kołodziejskiego.

Od wielu lat moja działalność koncertowa obejmuje również współpracę m.in.: z Filharmonią im. Artura Rubinsteina w Łodzi, Teatrem Wielkim w Łodzi, Teatrem Muzycznym w Łodzi i Płocką Orkiestrą Symfoniczną. Grałem pod batutą wybitnych dyrygentów, jak: Antoni Wit, Michael Nyman, Michał Nesterowicz, Krzesimir Dębski, Tadeusz Koźłowski, Vladimir Kiradijev, Didier Talpain, Daniel Raiskin i wielu innych. Na przestrzeni lat wykonywałem wielokrotnie partie solowe w takich kompozycjach, jak: *Bolero* Maurice'a Ravela, *Stary Zamek – Obrazki z Wystawy* Modesta Musorgskiego, *I i II Suita Arleżjanka* Georges'a Bizeta, *Tańce Symfoniczne* i *Błękitna Rapsodia* George'a Gershwina (w trakcie dwukrotnej wizyty Leszka Możdżera w Filharmonii Łódzkiej), *Stworzenie Świata* Dariusza Milhaud, *Wonderful Town* Leonarda Bernsteina, *Turandot* Giacomo Pucciniego, *Tramwaj zwany pożądaniem* André Previna, *Valentino* Krzesimira Dębskiego oraz prawykonania : *Chopin – Milton Songs* Michaela Nymana (utwór na zamówienie Festiwalu im. A. Tansmana), *Henryk'song* Christopha Sinnena (utwór na kwartet saksofonowy wykonywany w trakcie *Adi Jazz Festival* w Teatrze Muzycznym w Łodzi, skład kwartetu: Mariusz „Fazi” Mielczarek – saksofon altowy, Christoph Sinnen – saksofon altowy, Jakub Raczyński – saksofon tenorowy, Łukasz Wójcicki – saksofon barytonowy) i wielu innych. Partie saksofonowe, ze względu na wcześniej wspomnianą przeze mnie osobliwość instrumentu w kompozycjach symfonicznych, operowych, baletowych nie są codziennością, a każda możliwość wystąpienia w takim charakterze jest dla mnie kolejnym, bardzo cennym doświadczeniem.

II. DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Pracę dydaktyczną rozpocząłem jeszcze podczas studiów na stanowisku asystenta przy Katedrze Instrumentów Dętych, Perkusji i Akordeonu w Akademii Muzycznej w Łodzi w 2005 r. Do moich obowiązków należało wtedy nauczanie przedmiotu głównego (były to godziny dzielone z dr hab. Jackiem Delongiem), zespołu kameralnego i studiów orkiestrowych. Przez lata 2006 – 2007 niezależnie kształciłem studentów w zakresie studiów zaocznych. Natomiast od roku 2015 r. samodzielnie prowadzę klasę saksofonu (studia dzienne). Obecnie oprócz wyżej wymienionych przedmiotów, do moich powinności zaliczyć można również zajęcia z: improwizacji jazzowej na profilu klasycznym, przedmiotu – instrumenty pokrewne oraz konsultacji prac pisemnych studentów i konsultacji pisemnych prac dyplomowych. W latach 2006 – 2009 prowadziłem zajęcia z gry na saksofonie w Zespole Szkół Muzycznych im. S. Moniuszko w Łodzi, jak również od 2006 roku współpracuję z Ogólnokształcącą Szkołą Muzyczną im. H. Wieniawskiego w Łodzi, od roku 2017 na stanowisku nauczyciela dyplomowanego. W drugiej z wymienionych szkół, oprócz zajęć z instrumentu głównego, prowadzę także zajęcia z kameralistyki (pierwszy szkolny kwartet instrumentalny / saksofonowy), kieruję big – bandem, a także w zakresie współpracy między placówkami prowadzę praktyki metodyczne dla studentów (Studium Pedagogiczne). Uważam, że praca w szkole, chociaż niełatwa, wzbogaciła moje umiejętności jako pedagoga i wykonawcy na wielu wymiarach. W dużym stopniu wiedza zdobyta w pracy z najmłodszymi (nauczam gry na saksofonie od pierwszej klasy szkoły podstawowej) przekłada się na inne moje aktywności i pobudza do ciągłej analizy nad wieloma czynnikami (m.in.: aparat gry, podstawowe umiejętności interpretacyjne, odmienna natura psychofizyczna).

Uważam, że jednym z najważniejszych obowiązków saksofonisty – pedagoga – jest uświadomienie swoim studentom, że klasyczny saksofonista to muzyk, którego postawę musi charakteryzować przede wszystkim wszechstronność. Kształcąc w tym kierunku pedagog musi pamiętać, że w przyszłości jego podopieczni będą musieli sprostać wymogom dzisiejszego „rynku muzycznego”. Dobry mentor musi być również zdeterminowany do nadążania za najnowszymi trendami, a w przypadku literatury saksofonowej, do poszerzania swojej wiedzy i udoskonalania praktycznego aspektu (rozwijanie umiejętności dotyczących współczesnych technik wykonawczych).

Regularnie staram się prowadzić kursy mistrzowskie połączone ze spotkaniami

metodycznymi dla nauczycieli. Preferuję rozpoczynać je wykładem, a kończyć koncertem. Uważam, że utrzymanie tego schematu umożliwi mi zachowanie autentyczności, zwłaszcza przed młodszymi adeptami. W trakcie prowadzenia kursów wygłosiłem następujące wykłady:

- „Podstawy techniki gry na saksofonie oraz interpretacja wybranych utworów literatury saksofonowej”,
- „Saksofon solo i w zespole”,
- „Metody nauczania w odniesieniu do gry solowej i zespołowej”,
- „Realizacja prawidłowego aparatu gry jako punkt wyjścia do umiejętnego kształtowania barwy dźwięku na saksofonie”,
- „Prawidłowy oddech i podparcie przeponowe jako podstawa w kształceniu młodych saksofonistów”,
- „Zadęcie saksofonowe jako element techniki gry w kontekście intonacji oraz jakości brzmienia”,
- „Problemy wykonawcze w utworach saksofonowych”,
- „Saksofon i jego odmiany – ich wszechstronne zastosowanie na współczesnym rynku muzycznym”.

Muzyczne ekspedycje tego rodzaju to przede wszystkim idealna okazja do wymiany doświadczeń z dobrymi nauczycielami gry na saksofonie w Polsce i za granicą oraz dzielenie się z nimi własnymi spostrzeżeniami. Lista wszystkich kursów, które prowadziłem w opisywanym okresie, znajduje się w dołączonej dokumentacji. Dla mnie szczególnie ważne były wizyty w ramach programu Erasmus w Pescarze i Udine we Włoszech, umożliwiające mi sprawdzenie swoich umiejętności dydaktycznych na odmiennym gruncie, również biorąc pod uwagę biegłość językową. W pierwszym z miast gościł mnie prof. Gaetano di Bacco, a w drugim prof. Fabrizio Paoletti, wychowankowie Jean – Marie Londeix'a. Natomiast w Polsce istotny był udział w *Selmer Session* w Bydgoszczy organizowanej przez francuską Firmę *Selmer*, w trakcie której, prowadziłem zajęcia obok takich saksofonistów, jak: Vincent David (Konserwatorium Muzyczne w Wersalu), Bartłomiej Duś (Akademia Muzyczna w Katowicach) i Włodzimierz Spodymek (Akademia Muzyczna w Bydgoszczy). Pod koniec roku 2018 dzieliłem się swoją wiedzą również z Młodzieżową Orkiestrą Dętą w Krasocinie w trakcie warsztatów, a w kwietniu 2019 r. będę partycypował jako prelegent w I Ogólnopolskiej Konferencji Orkiestr Dętych w Radomiu. To dla mnie odmienny rodzaj aktywności, jednak biorąc pod uwagę moją dotychczasową drogę, wiążący się z moimi zawodowymi doświadczeniami.

Podczas omawianego okresu uczestniczyłem także w pracach jury, m.in.: w przesłuchaniach CEA na szczeblu regionalnym i makroregionalnym, Konkursie Saksofonowym w trakcie Spotkań Młodych Saksofonistów w Brzezinach, Regionalnych Muzycznych Prezentacjach Najmłodszych Klarncistów i Saksofonistów w Zgierzu. Ze względu na fakt, iż często organizatorzy przesłuchań CEA nie drukowali oficjalnego zaświadczenia z nazwiskami członków jury, w tym aspekcie dokumentacja jest niepełna.

Do najważniejszych osiągnięć moich uczniów należą: wyróżnienia dla Igora Chojnackiego w trakcie przesłuchań konkursu CEA i Regionalnych Muzycznych Prezentacjach Najmłodszych Klarncistów i Saksofonistów w Zgierzu, wyróżnienie w I Konkursie Instrumentów Dętych w Łowiczu oraz nagroda w I Konkursie Saksofonowym w Brzezinach dla Aleksandry Laskowskiej, wyróżnienie dla kwartetu instrumentalnego w Konfrontacjach Zespołów Kameralnych OSM II st. w Łodzi, Srebrny Medal w Konkursie *Finalis* w Białymstoku dla Szymona Węgrzynka, a także otrzymanie Unijnego Stypendium dla Najzdolniejszych – Młodzi Zawodowcy w Łodzi dla Jana Kornackiego.

Dotychczas pod moim kierunkiem studia ukończyło pięć osób oraz kolejnych siedem w trakcie dzielenia klasy saksofonu z dr hab. Jackiem Delongiem. Lista wszystkich absolwentów oraz wykaz prac napisanych pod moim kierunkiem znajduje się w dołączonej dokumentacji.

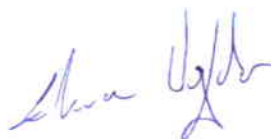
III. DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA, ORGANIZACYJNA I POPULARYZATORSKA

Moja obecność w ekspansji klasycznej gry na saksofonie w Polsce i nowej twórczości saksofonowej wiąże się z różnymi działaniami promującymi, organizacyjnymi i publikacyjnymi.

W rozpatrywanym okresie brałem udział w sesjach naukowych, w trakcie których wygłosiłem wykłady lub brałem udział w koncertach finałowych, były to:

- Międzynarodowa Konferencja Naukowo – Artystyczna pt. „Różnorodność środków wyrazu w twórczości na instrumenty dęte wybranych kompozytorów XX i XXI w.”. (marzec 2014, Akademia Muzyczna w Łodzi); wygłosiłem wykład pt. „Współczesna literatura saksofonowa w kontekście nowoczesnych środków wyrazu”.⁸
- Światowy Kongres Saksofonowy w Strasburgu (lipiec 2015); prezentacja nowego utworu z prelekcją,
- I Europejskie Forum Saksofonowe we Wrocławiu (marzec 2016); wygłosiłem wykład pt. „Nowoczesna sonorystyka jako dominujący element literatury saksofonowej”.
- Międzynarodowa Sesja OM: Orient w muzyce – Muzyka Orientu; wygłosiłem wykład pt. „Elementy tradycji japońskiej na przykładzie kompozycji Ryo Nody: „Mai” i „Improwizacje”; wziąłem udział w koncercie (marzec 2016, Akademia Muzyczna w Łodzi),
- I Polski Kongres Saksofonowy w Szczecinie (grudzień 2016); wygłosiłem wykład pt. „Saksofon w twórczości kompozytorów łódzkich”; brałem udział w koncercie finałowym,
- I Katowicki Meeting Saksofonowy (styczeń 2017); udział w warsztatach i koncertach.
- II Europejskie Forum Saksofonowe we Wrocławiu – udział w koncercie finałowym (kwiecień 2018),
- Światowy Kongres Saksofonowy w Zagrzebiu; wygłosiłem expose pt. „New Polish Saxophone Music”; udział w koncercie – prezentacji (lipiec 2018).

⁸ wydarzenie wykraczające poza ramy opisywanego okresu, przed obroną doktoratu, jednak związane z tematem pracy doktorskiej

W omawianym czasie udało mi się zorganizować kursy mistrzowskie i koncerty, zaprosiłem m.in.: Nikitę Zimina – Rosja (zwycięzca Konkursu Saksofonowego w Dinant: jak dotychczas pierwsza i jedyna wizyta tego wybitnego, młodego wirtuoza saksofonu w Polsce), Gaetano di Biccio – Włochy, Dariusza Samóla, Pedro Leite Teixeira – Portugalia, a w maju 2019 roku będę gościł Fabrizio Paoletti`ego – Włochy.

Ponadto w ramach Wieczorów Muzycznych w Akademii Muzycznej zorganizowałem „Koncert Polskiej Muzyki Saksofonowej” (listopad 2015), na którym wystąpiłem obok zaproszonych ówczesnych doktorantów Akademii Muzycznej we Wrocławiu – Jakuba Jarosza i Artura Motyki. Regularnie organizuję audycje i koncerty swoich uczniów, studentów i szkolnego big – bandu: w macierzystej uczelni (Wieczory Muzyczne, Sesje naukowe, koncerty z cyklu „Akademia Pełna Dźwięku), Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej im. H. Wieniawskiego w Łodzi oraz w pozostałych łódzkich szkołach muzycznych (Zespole Szkół Muzycznych im. S. Moniuszko, Szkole Muzycznej im. A. Tansmana) i innych ośrodkach województwa łódzkiego (Salesjańskie Gimnazjum w Łodzi, Szkoła Muzyczna w Brzezinach, Szkoła Muzyczna w Zduńskiej Woli, Dom Kultury w Łasku.)

Odmianą, równie ważną strefą moich poczynań zawodowych jest działalność wydawnicza i publicystyczna. W 2015 roku w ramach przyznanego mi Stypendium Ministerialnego zamówiłem, prawykonałem, ale również doprowadziłem do opublikowania we współpracy z wydawnictwem *Ars Musica*: Sonaty na saksofon altowy i fortepian Grzegorza Duchnowskiego oraz *Mare Nostrum* na saksofon altowy i fortepian Tomasza Kamieniaka. Ponadto w zbiorowych opracowaniach zamieszczone zostały dwa moje artykuły: „Saksofon w twórczości kompozytorów łódzkich” w publikacji związanej z I Polskim Kongresem Saksofonowym (Wydawnictwo Naukowe Akademii Sztuki w Szczecinie) i w języku angielskim „The development of the saxophone in Poland in context of the progres of Polish saxophone literature with a particular emphasis on work of Lodz musicians” – wydany w Zeszycie Naukowym nr 10 Wydawnictwa Ministerstwa Edukacji i Nauki na Ukrainie⁹.

W 2016 roku nawiązałem współpracę z francuską firmą Henri Selmer Paris, która produkuje najwyższej klasy saksofony. Korelacja ta daje mi możliwość bezpośredniego kontaktu z czołowymi saksofonistami (m.in.: Claude Delangle, Vincent David, Nikita Zimin, Branford Marsalis, Rosario Giuliani, Christian Wirth, Daniel Gauthier i wielu innych), a w konsekwencji ułatwia mi promocję własnej osoby i uzyskiwanie najnowszych informacji dotyczącej wspólnej dyscypliny artystycznej (w tym także uczestnictwo w różnego rodzaju

⁹ dokładny opis wydawnictwa znajduje się w dołączonych spisach

seminariach, warsztatach, eventach i koncertach).

Systematycznie staram się poszerzać swoją wiedzę, sięgając do fachowych publikacji i specjalistycznych czasopism, jak: *Ruch Muzyczny*, *Twoja Muza*, *Glissando*, *Muzyka 21*, *Saxophone Journal*, *Jazz Forum*, a także stron internetowych, jak: cea.art.pl, www.men.gov.pl, polmic.pl.

Reasumując moje dotychczasowe działania mogę uczciwie stwierdzić, że ostatnie lata były dla mnie wyjątkowo pracowite i satysfakcjonujące. Mój repertuar wzbogacił się o wiele kolejnych bardzo wartościowych pozycji, dzięki czemu miałem możliwość nagrania płyty z większością pozyskanych w tym okresie utworów. Kontakty, jakie udało mi się nawiązać po obronie doktoratu, znacząco wpłynęły na mój rozwój. Dwa wyjazdy na Światowe Kongresy Saksofonowe oraz przeprowadzenie dwóch kursów mistrzowskich poza granicami naszego kraju, nie do przecenienia wzbogaciły mnie o nowe doświadczenia, mobilizując tym samym do jeszcze większej potrzeby eksplorowania dziedziny sztuki jaką jest muzyka.

W przyszłości chciałbym podążać tym torem, rozwijając kolejne dyscypliny sztuki muzycznej wiążące się z dalszym doskonaleniem się współczesnego artysty – kompozycję i kto wie – dyrygenturę.

Lukasz Wójcik